

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporvm Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Decmae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

tur ex proprio officio, cùm hoc sit pa-rochi munus peculiare, ita sac. Conc. Trid. sess. 24. c. 4. §. idem autem, ubi Conc. disponit, ut iij, ad quos pertinet, saltem dominicis & alijs festis diebus pueros in singulis parochijs fidei rudimenta do-cere, possint ab Ordinario, si opus erit, etiam per censuras ecclesiasticas com-pelli,

Ad tertium. sac. Cong. declar. 6. in hæc verba censuit: *Ordinarius non potest mul-tatis, & paenit, etiam in casu notabilis negli-gentie, aut contumacia, cogere pueros ad discendum doctrinam Christianam, etiam si hoc fieri noluerint in oppidis, villis, & alijs locis extra civitatem, nec valet, quia Conc. loc. cit. dicit posse compelli per censuras ecclesiasticas, quia ibi loquitur de compulsione illorum, quorum in-terest eam docere, & non de com-pulsione puerorum, sive parentum ipsorum.*

DIOECESANUS.

PRIMÙM Diœcesanorum appellatione an veniant inferiores Ordinarij, licet habeant jurisdictionem in loco, vide Abb. & gloss. in Clem. I. de vita & honest. cleric. & gl. in Clem. uni. de foro comp. li-cet veniant appellatione Ordinariorum, Navar. consi. 2. de cland. dispensae.

SecundūM, diœcesis appellatione in du-bio potius venit illa, quæ est domicilij, quam quæ est originis, & ita de stylo. Cutiæ observari dicit Nau. consi. 4. de constitut.

DECIMÆ.

S V M M A R I M.

- 1 Quo iure debeantur.
  - 2 Quotuplices sine.
  - 3 Quibus debeantur.
  - 4 A quibus solvi debeant.
  - 5 Quantum debeantur illarum ratione.
  - 6 An iudex ecclesiasticus possit compellere laicos ad solvendas decimas.
  - 7 An consuetudine possint tolli, ne solvan-tur.
  - 8 An laici teneantur deferre eas usque ad horrea Clericorum.
  - 9 An solvenda sint deductis expensis.
  - 10 Quæ pars decimarum contingat Episcopum.
  - 11 Quæ differentia sit inter decimas. & ob-lationes.
  - 12 Consuetudo, ut solvantur ab una Eccle-sia alteri Ecclesie quantum tempore exposcat.
  - 13 An possint dari in feudum.
  - 14 Vbi solvenda sint decime prædiales.
  - 15 Quid denegantibus decimas.
- A**d primum. Vide o. D. Thom. 2. 2. q. 77. art. 1. Sot. lib. 9. q. 4. art. 1. Covar. lib. 1. c. 17. num. 2. var. resol. Canoni-stas in cap. revertimini. 16. q. 1. & in rubr. de decim. extra, & in cap. 1. de decim. lib. 6. Navar. c. 21. n. 28. vide constit. regni. Quanto sit de decim. & Capyc. decisio. 2. 0. tamen sit prima conclusio: Decimæ non sunt de jure divino nec naturali, hanc probat Covar. multis loc. cu. versi. prate-reas, & potest consolidari ratione: Quod est de jure divino, vel naturali, non po-test tolli consuetudine, sed (ut dicam inferius) decimæ tolluntur consuetudi-ne; et-

ne; ergo, &c. & licet lex divina possit aliquando tolli consuetudine, ut probatur: nam omnia judicialia & cæmonialia veteris Testamenti erant juris divini, & tamen Christo passo expiraverunt. *Mos. 7. dist. Nav. in gl. sum. de pœn. d. 5. n. 7.* tamen jus naturale est immutabile, & nihil potest præscriptio, aut consuetudo in illud. *Nav. cons. 2. n. 7. de offic. ord. quia incepit ab exordio mundi, & Nav. tract. de reddit. Eccl. q. 1. monito 59. n. 1. & 2.* dicit, quod Papa, vel Ecclesia potest inducere, ne solvantur decimæ, imo neque quinta, neque illa alia frumentum pro ministris Ecclesiæ, & piorum operum; ergo & consuetudine, modo ministris Ecclesiæ necessariis aliunde provideatur sufficenter, cum hoc sit de jure divino, *Luc. c. 10. Dignus est operarius mercede, &c. & alia citata in c. 1. 13. q. 2.* imo plus dicit, quod hoc non est contrarium nulli juri naturali, vel divino, vide in ver. *jus Caibedraicum, §. 4.* Primum patet ex D. Thom. 1. 2. q. 97. & 9. 94. *Sylvestr. in ver. consuetudo §. 9. n. 14. cap. indulatum, n. 21. de reg. iur. lib. 6. conclusio 2.* populum teneri præstare alimenta ministris Ecclesiæ, si indigeant, est de jure naturali, & divino, secus vero si non indigeant, *Covar. loc. cit. num. 3. ver. ceterum. Nav. loc. cit. Syl. ver. decima, numero 3. §. 1.* tamen Panormitanus videtur satis astringere, quod sit de jure divino, quamvis Covar. conetur illud alterius intelligere, *Con. Trid. sess. 25. c. 12. de refor.* ubi dicit quod sunt debitæ Deo, & Sot. *loc. cit. com. 1. & Cast. l. 5. contra haereses, in ver. 10.* dicunt esse de jure divino; tamen tu teneas primum.

Ad secundum. Est triplex, personalis, prædialis, & mixta, quæ quomodo intelligantur, vide Doct. cit. &c. ad *Apostolicæ, c. non est, c. cum sint, cum ceteris similibus, de decim. & Bald. in marg. Ian. in ver. decima, ubi addit decimas reales.*

Ad tertium. Episcopis, parochis, & Ecclesiæ ministris, vide *Sylvest.* *loc. cit. numer. 14. §. 8.*

Ad quartum. Vide eundem *loc. cit. n. 13. §. 7.* & decimæ quæ imponuntur per summum Pontif. non deberent solvi per conductorem seu afflactatorem Cardinalium. *Vinc. de Franch. decis. 107. n. 14. n. 7. & 8.* nec non conductor, sed dominus tenetur ad onus decimarum, *n. 14. n. 3. ibidem,* nec moniales mendicantium, & non mendicantium, tenentur ad decimas subfidiarias, vel alia onera, *Pius III. Bull. 10. quæ incipit: De stat. Ecclesiæ, & Bul. Pij V. In 14. quæ incipit, Dum ab urbe, & aliam ejusdem 192. quæ incipit, Cum sicut, & aliam Greg. XIII. quæ incipit, Cum nos super.*

Ad quintum. Quoad quantitatam seu quoad quoram standum est consuetudini, idem Covar. *n. 10. §. 4. ver. quantum ad 3. Navar. loc. cit. n. 28. Sot. loc. cit. conc. 3. & 4. Covar. loc. cit. n. 4. ver. An principaliter, ca. in aliquib. §. ille, de decimis.*

Ad sextum. Dico primum, si causa est de jure decimarum, ut verbi gratia, vult aliquis clericus, vel laicus videre, an jure aliquo teneatur solvere decimas, cum Ecclesia fuerit in possessione eas exigendi, tunc causa est ecclesiastica, & spiritualis, & sic ad judicem spiritualem spectat, & potest cogere laicum, ad eas sole

Y

sole

solvendas, censuris, & alijs medijs, eti-p rōut in 1. § . nām decimæ, qua parte de-
am si quæstio erit facti, e. p. venit, cap.
tua nobis, il. secundo, cum similibus, de de-
cim. Conc. Trident. loc. cit. Covar. lib. 1.
pract. qq. cap. 35. nn. 2. verb. 2. Dico secundò, si quæstio est de perceptione posse-
sionis, vel de exigendis, cūm tantum a-
gatur an decimæ sint soluta, vel an te-
neantur laici illas solvere, tunc est causa
temporalis, & temporalis judex cognos-
cit. Covar. loc. citat. & Gom. in cap. si an-
num, nume. 15. 16. de jud. lib. 6. Dico
tertiò, si agitur de proprietate, id est, si
aliqua tertia, sive fundus fuerit solitus
solvere decimas, sed etiam ausepte fun-
dum ab Ecclesia, ista causa proprietatis
pertinet ad judicem ecclesiasticum. Ra-
tio est, quia si laici aliquid prætendunt,
vovent personam ecclesiasticam coram
suo Ordinario competenti, capitu. si
diligenti, de foro compet. cap. ceterum
clericis. cum similibus, de jud. Covar. loc. ci-
tato, numero 1. versicul. 2. vide Dyn. in
cap. qui ad agendum; numero 9. de re-
gul. iur. libro 6. Dico quartò, quod
causa decimatum, vel quomodo cun-
que oriatur differentia super decimis,
est summaria; Clem. dispendiosa, & ibi
Cardin. quæst. 12. cum ibribus sequent. de in-
dic. Marant. 4. part. distinct. q. n. 174. ver-
sicul. 12. Dico quintò, à sententia lata su-
per decimis non appellatur, cap. tua no-
bis, il 2. de decim. & ibi gloss. in fine. Maran.
6. par. titul. de appellat. n. 304. ver. 15. &
Navar. cons. 1. de constit. n. 8. dicit, si agi-
tur de possessorio, coram ecclesiastico, si
de petitorio, coram judice laico causa
agi potest.

Ad septimum. Opus est distinctione

benehur ministris Ecclesiaz pro susten-
tatione, cūm sint de jure divino, & na-
turali, non possunt aliqua consuetudine
tolli: patet ratione superiori allata; reli-
quæ vero possunt tolli consuetudine,
Covar. loc. cit. nume. 8. Gom. in cap. 1. nn.
89. de constit. lib. 6. Syl. loc. cit. nume. 12.
§. 4. ver. quantum ad terrium. Guid. Pap.
quæst. 284. & 266. & sic vidi Neapoli, &
Surrenti nullatenus solvi decimas, nec
personales, nec prædiales, nec mixtas,
quamvis Episcopi istam consuetudinem
deberent rescindere, cūm sit irrationa-
bilis, ut at Covar. loc. cit. ver. 11. & quan-
rum temporis spatium requiratur ad
hanc consuetudinem introducendā, vi-
de eund. ibid. ver. 10. ubi quadragena-
riam sufficere affirmat, imo in toto du-
catu Amalitano non solvuntur decimæ
ullo pacto, sed posset esse, quod ab antiquo
tempore inter Episcopum & po-
pulos facta fuerit aliqua conventio seu
concordia, ut populi dederint Episcopo
aliquid præmium, seu aliquam possessio-
nem loco decimatum, prout Afflict. in
constit. regni, super constitut. Quan-
to ceteris, numer. 11. dicit, quod antiqua
fama habet, populum Neapolitanum
confignasse Archiepiscopo Nea-
politano pro decimis, turrim Gra-
cam, quæ antiquitus vocabatur turris
Octavii. Vide Nig. in constitut. Volu-
mus, num. 13. vers. limita secundò, ubi
icitur Archidiaconum in c. quicunque. il
1. 16. quæst. 7. & Butr. in cap. parochianos,
de decim. & Felin. in capit. causam quo, de
prescript.

Ad

Ad octavum. Idem loc. cit. dicit primū servandam esse consuetudinem, ut si laici soliti fuerint ad horrea Clericorum decimas deferre, ad id etiam tenentur. Secundū, si horrea sint publicē deputata, quo decimæ omnium Sacerdotum deferantur, etiam Clericis non pertinentibus laici eō decimas deferre tenentur, & hoc quando ipsi laici sciunt ad quantum teneantur, & quando levius sumptu, & labore possent illas decimas ad dicta horrea deferre. Vinc. de Fran. decim. 12. 4. numer. 1. Tertium, ubi viget consuetudo, quod non debeat massa auferri ab area, ni prius certiores fiant clerici, ut assistant ad evitandas fraudes, & hoc cessantibus consuetudinibus servetur, quamvis possit introduci consuetudo, ut prius ad propria horrea frumentum ac ceteros fructus deferrent, & postea decimæ integræ Ecclesiæ ministris persolvantur. Videto Guid. Pap. questio. 285. n. 1. & ibi Addit. mli. 6. Ab. in cap. Apostolica, nu. 5. hoc tu. Rom. Alex. Inol. in l. stipulatio ipsa, §. inter cetera, & §. si quis. ff. de verb. obligat. Specul. in titul. de decimis, in fin. Cæpol. titul. de ser. urb. cap. 72.

Ad nonum. Respondeatur negative, o non est, ca. tua nobis, il. 2. c. cùm homines, cum similibus, de decim. Navar. c. 21. n. 31, ver. secundo peccat. Sylve. ver. decima, nume. 13. §. 7. ver. quartum, & ver. quintum, & num. 15. §. 9. nam solvendæ decimæ sunt antequam deducatur tributum aliquius domini, cuius fortassis est feudalis fundus, antequam deducatur satum, vel expensæ, & in summa ante omnia, quia ideo vocantur primitia: & ratio potissi-

ma est, quia decimæ fuerunt, antequam essent tributa, vel dominia, & ante meum, & iuum frigidum illud verbum, ut ait Joan. Chrys. ita divina Scriptura, & tit. de decim. & primit. vide Tiraquel. de utroque retract. tit. 1, §. 15. gl. 1. nu. 11. 12. & 13, sed hoc verum est de decim. realibus, secus verò de personalibus, ut de negotiationibus, Bal. loc. cit. & Innoc. in c. pastoralis, de decimis, n. 1. 6. & 7. bene verum est, quod non tenentur solvere decimas de optimo, nec de peiore, sed de mediocri, Major, in 3. sent. dist. 37. q. 36, col. 2. Navar. loc. cit. vers. 2. Tiraq. de utroque retract. §. 15. gloss. 1. n. 10. 14. & 15.

Ad decimum. Primum de jure communī est quarta pars proventuum & emolumenterum, nec non decimarum clericorum: ut si clerici habeant quadraginta modios frumenti, Episcopo debentur decem, prout in can. quatuor. & in can. aurum. cum similibus, 12. quest. 2. canunio. 10. q. 3. & ibi gl. in ver. tertias, c. de quarta, de prese. Secundū, si suscipere vult Episcopus onus fabricæ, potest accipere tertiam partem, gl. ibi. Tertiū, attendenda est consuetudo locorum, gloss. in c. quoniam in ver. sua parte, de decim. gloss. in c. t. in ver. tertiam. & c. relationem, sl. 1. in ver. medietatem, de sepult. & gloss. in c. requisiti, in ver. quartam, de testam. secus de jure communī: nam Episcopus non potest sumere quartam patrem decimarum ecclesiasticarum Parochialium, nisi parochia sit sua, vel ad nullum ipsæ decimæ pertinere videantur, vel sit dubium, cui debeantur solvi, gloss. in c. cùm contingat, in vers. de jure, de decim. & sic intelligitur

e. quemadmodum, e. curdum, & ibi gloss, in
vers. de iure communis eod. tit. & Innoc. in
e. ad Apostolica eodem, & sic habetur,
quod Episcopus non potest sumere
quartam decimatum parochialium, nisi
in trib. casib. Primo, ubi adest consuetudo;
quæ sufficeret, ut sit decennialis, per
ea quæ dicam in §. 12. Secundo, quando
decimæ sunt posita in parochia ipsius E-
pisc. Tertio, quando ad nullum pertine-
rent, & hoc nota pro practica. Et quæ
dixi superius, non obstant, quia intelligi-
tur de quarta mensali, vel de quarta lega-
torum, vel de quarta funerali, vel in cau-
sis Apost. prout patet in iuribus prædi-
ctis allegatis, sed Boer. in tract. de aucl.
mag. confi. par. Franc. n. 16. dicit Episc.
potest exigere quartam partem omnium
decimatum, & oblationum parochialium,
suae diæcesis. Ratio est, quia tota di-
œcesis est velut una parochia sibi, & con-
currit cum ordinibus curatis suis diæ-
cesis, licet non in perceptione totali ju-
rium parochialium, & sic videtur loqui
de quarta massæ communis, cuiuscunq;
parochialium, & non aliorum, & sic po-
test intelligi juxta prædicta Abb. in c.
parochianos, n. 1. de sent. excom. & in cap. 1.
n. 5. hoc tñ. ubi videtur dicere, de quarta
decimatum etiam, & in e. cum contingat,
n. 7. eo. tit. idem Innoc. in cap. Theodoreus,
n. 2. de stat. monach. ubi loquitur de per-
ceptione cathedrali oblationum, deci-
mationum, & mortuariorum, & Capu-
taq; decisio. 340. p. 3. ubi habet, quod Epis-
copus censetur Rector, & Vicarius per-
petuus parochialis Ecclesie: dicitur Cu-
ratus totius diæcesis, & sub cura ejus
est tota diæcesis, & quod Curati non

sunt, nisi adjutores ad participationem
muneris Epis. e. nullus, de paroch. e. de rap-
tor. e. liet, 17. q. 1. & tñ. c. competat quarta
decimatum Epis de jure, ut probatum
est superius, & docet Rebuff. tract. de de-
cimæ am inferior potest eas præcleri-
bere. Præc. Balbus tract. de prescrip. 1. p.
5. p. c. 13. nn. 2.

Ad undecimum. In quo differant vi-
de Covar. loc. cit. n. 3. ver. caterum, Syl. loc.
cit. n. 2. Sot. lib. 8. q. 4. ar. 1. de just. & iure,
ubi videto multas differentias,

Ad duodecimum. Covar. loc. cit. n. 8.
ver. 4. dicit posse consuetudine introduci,
ut decimæ solvantur uni Ecclesiæ,
quæ de jure communis debebantur alte-
ri, ea. cum contingat de decimis. & quan-
do esset dubium cui Ecclesiæ deberen-
tur solvi, sufficere consuetudinem de-
cennalem per gl. in c. si. de consuetud. lib. 6.
in vers. consuetudo, facit cap. de quarta, de
prescrip. & sic in summa habetur, quod
ferè in hac tota materia statur consue-
tudini. Innoc. rub. de decim. exceptis
oblationibus, & prout dixi in primo §.
ver. secundum, quoad quoram, de qui-
bus castera, prout Covar. loc. cit. num. 8.
per multa dicta, idem Vinc. de Franch.
decisi. 107. num. 4. & decisio. 124. n. 3. Du-
biuum est, an non solventi decimas de-
beat negari absolutio in actu confessio-
nis? Respondetur affirmativè, si potest
solvere, & potest etiam excommunicari.
Con. Trid. loco cit. Nau. I. c. n. 32. & dixi
in ver. absolutio, §. ult. de materia decima-
rum, pro practica, habes multa in Ca-
puc. decisio. 20. an sit onus reale, & sequar-
tur detentorem, vel possessorem, vide
ibid.

Ad

Ad decimum tertium. Vide Isai. in
lib. de fundo Marchia. n. 3.

Ad decimum quartum. Vide Panor.
in c. significavit, n. 5. paroch. Oldr. ad consil.
a. 168. gl. 13. q. 1. in summa. Archid. in c. si
quem, de procurat. lib. 6.

Ad decimum quintum. Distingue an
negetur ulli pacto eas deberi, an quo ad
quoram, vide Castrum, de heresi. ver. de-
cima Covar. lib. 1. cap. 3. n. 2. var. resol. Sot.
lib. 9. q. 4. ar. 1. de iust. & jure.

DOMINIUM.

PRIMUS, an sufficiat titulus ad proban-
dum dominium, & an requiratur
probare auctoritatem ejus, à quo dicit se
habuisse dominium, vide Boer. dec. 42.
n. 25. & quod modis probetur domini-
um, vide ibidem num. 32. & an per solu-
tionem census, seu canonis seu penso-
nis Ecclesia probet dominium, seu pos-
sessionem directam, vide Abb. in c. acce-
perimus, nn. 1. de privilegiis. in consilio 74. inci-
piente, Cris quidam Senens, 1. vol. Guid.
Pap. dec. 272. Roman. consil. 126. gl. in cap.
Bonae memorie, in ver. unam procuratio-
nem, de appellat. & gl. in c. cùm venerabi-
lis, in ver. locasset, de relig. dom. Novel. de
jure protim. §. primus, nn. 155. ex Baldo,
in l. cum de in rem verso ff. de usur. & Abb.
in c. fi. de cens. possess. & propriet. dicit so-
lutionem census diuturnam probare ti-
tulum, modò sit per tempus, cuius me-
moria non extat in contrarium, Jalon
in l. si certis annis, num. 12. C. de pact. &
§. 5. num. 96. & infra, dicit, confines
probare dominium antiquissimum, &
jurisdictiones. Alex. in consil. 150. num. 9.

vol. 6. & alia ibi citata per Novel. vide
in versi. libri, & dec. 42. eiusdem Boer. nu.
11. ubi dicit, quod per unum instrumen-
tum venditionis rei emphyteuticæ, aut
locationis perpetuæ, non probatur do-
minium contra emphyteutam; vide Ab-
batem consil. 54. in dub. & lib. 1. quando
locatio probet dominium, vel possessio-
nem, vide Boer. decisio. 105. n. 13. 14. & 15.
o. cum venissent, de restitu. spoliat. vide
Navar. in consil. 4. de prescript. & Jalon. in
l. 2. nu. 215. ver. decimo septimo quarto,
dicit instrumentum emphyteuticum
non probare dominium Ecclesiæ, vide
Gemin. in cap. 1. versi. ulterius queritur, de
prescript. libro 6. ubi ponit discrimen ti-
tuli boni, vel mali, fidei bonæ, vel malæ
prædecessoris, respectu successoris.

Secundum, dominium antiquissi-
mum loci, jurisdictionis & confinium,
seu terminorum, seu titulorum probari
potest per famam, Bentrant. consil. 171. No-
vel. de iure protim. §. quintus, num. 96.
& 97.

Tertium, an dominium seu posses-
sio probetur per obligationem, vel ex
locatione? Affirmative respondetur.
Vinc. de Franch. decis. 204. num. 12. &
20. vide etiam Affl. decis. 325. & 338
in ultim.

Quartum, possessio sola non sufficit
auctori ad probandum dominium, Af-
fl. decis. 40. num. 4.

Quintum, an & quando solutio
census probet possessionem, vide Affl.
dec. 325. & Abb. in c. quanto, n. 2. de cens.
vide Gem. in c. 1. versi. quarto, an potens,
de praef. lib. 6. licet remissive.

Sextum, dominium difficillimum est